

[Arne Larsen.]

derfor er det nødvendigt, at vi kommer frem til en fast og stabil byggerente, en rente ikke højere end de 4 pct.

Den højtærede boligminister fandt ikke noget revolutionerende i vort forslag, for herregud, det er jo kun topfinansieringen, det drejer sig om. Ja, det er tredjeprioriteterne, det i første omgang drejer sig om. Vi ville da gerne være med til en løsning, som gik i retning af, at de foranstående prioriteter blev betydelig billigere; men vi kan sætte ind på tredjeprioriteterne aldeles omgående og her nå til en løsning ved hjælp af boligfondens midler og ved hjælp af midler til en 500-600 mill. kr. om året. Det er i alle tilfælde overskueligt, og det er muligt, at vi så senere kan gå videre ad den vej og prøve på at gennemføre det, som man har gjort i Norge og i Sverige. I Norge er staten således med til at finansiere boligbyggeriet fra bunden til toppen, og det ville selvfølgelig være ganske glimrende, om vi kunne nå dertil. I Sverige yder staten rentesubvention også til de lavereliggende lån, første- og andenprioriteterne. Det er muligt, vi kan snakke os til rette, således at vi måske også kunne få boligfonden ind i dette billede; det skulle vi ikke have noget imod. Men tredjeprioriteten betyder jo overordentlig meget; det er nemlig 30-35 pct. af boligomkostningerne, som finansieres ved hjælp af tredjeprioriteterne, og når renten for disse nedskæres fra 8 til 4 pct., er det klart, at det får en vis indflydelse.

Boligministeren var inde på, at hvis vi skulle tage pengene fra tillægspensionsfonden, således som det har været vor tanke, eller nogle af midlerne herfra, kunne man ikke forvente, at tillægspensionsfonden ville udlåne penge til boligbyggeriet til en renteprocent af 4, og så måtte staten altså ind i billedet og betale en rentesubvention til tillægspensionsfonden på måske 2¾ pct. Dette havde den højtærede boligminister regnet ud til 14 mill. kr. om året, og det er sikkert rigtigt. Så siger man: altså beløber hele støtten i socialistisk folkepartis forslag sig til ca. 14 mill. kr., men man tager jo ikke i betragtning, at det er 500-600 mill. kr., som udnyttes, som frigøres, og som sættes ind i boligbyggeriet, og hvor kommer disse penge fra?

Ja, jeg siger jo, at de kommer fra tillægspensionsfonden, hvor vi som sagt låner måske 200 mill. kr. om året, og at vi eventuelt kan få penge andre steder fra — vi har peget på den tvungne opsparings første, anden og tredje rate, som jo i dette år vil give 260 mill. kr. Så er vi meget hurtigt oppe på de 400 mill. kr., som vi mener er nødvendige første år. Så kommer de efterfølgende år. Man må selvfølgelig finde udveje til at skaffe boligfonden løbende indtægter, og her peger vi på, at man efter vor opfattelse nemt kan gennemføre bevillinger på de årlige finanslove. Den boligstøtte, som i øjeblikket ydes af staten, er ikke større end rundt regnet 80-85 mill. kr. om året, hvilket vi finder ganske urimelig lavt, så uden skade for statsfinanserne vil man kunne hente nogle penge også her. Så er der provenuet fra forskellige skatter og afgifter, som man kunne træffe aftale om at overføre til boligfonden; f. eks. kunne kapitalvindingsskatten vel også være en hjælp og håndsrekning til boligfonden. Vi peger også på de såkaldte opsparingsordninger, som vi mener ville kunne få en vis betydning for boligfonden.

Jeg tror altså, at det ad forskellige veje — også ad de veje, som vi har peget på — vil være muligt at skaffe de nødvendige penge til en boligfonds fremskaffelse. Vi håber, at partierne i det høje ting vil være velvilligt indstillet ved behandlingen af vort lovforslag. Vi håber på og regner med, at det kan få en væsentlig betydning for boligbyggeriet i de kommende år.

Axel Ivan Pedersen: Det var ikke mange bemærkninger, den ærede ordfører for forslagsstillerne havde at gøre til de realiteter, som den højtærede boligminister trak frem i sin tale for lidt siden. Måske kan jeg for mit vedkommende gøre mig håb om, at den ærede ordfører har nogle bemærkninger at gøre senere på eftermiddagen til det, jeg har at sige på mit partis vegne.

Den tanke at oprette en boligfond er jo ikke af nogen ny dato. Allerede umiddelbart efter krigens afslutning beskæftigede man sig i Danmarks Lejerforbund med spørgsmålet. De drøftelser, man dér førte, gik ud på, at man ved en huslejeudligning i den gamle boligmasse skulle sikre sig, at en del af provenuet herfra opsamledes i en